

Prems.-pris:
i Stockholm:
för half är 4 7/8,
för 3 quartal 3 7/8,
för half är 2 5/8,
för 1 quartal 1 2/3;
i Landsorten:
för half är 5 2/3,
för 3 quartal 4 1/2,
för half är 2 1/2,
för 1 quartal 1 3/8.
Läs-år 10 kr.
Tidningens utkom-
mor i Stockholm
brasje helgfri lörd-
dags-eftermiddag.
Bryk och Kontor:
Skogsdagsgatan
N: 10.

Premsationer:
för Stockholm
på tidningens
Kontor:
för Landsorten på
posten: De Utläs-
det genom Svenska
Postverket i Han-
borg. — Lösnings-
ansökan till i Stock-
holm på ord-
vårskållarna och
genom kolparti-
rer; i Landsorten
företag ordar hos
tidningens kom-
missionärer.

SÖNDAGS-NISSE.

Illustrerad Veckoblad för Skämt, Humor och Satir.

„Alla sätt äro bra — utom det tråkiga.“ VOLTAIRE.

Söndags-Nisse. Vet du något nytt?
Riksdags-Nisse. Ja, en natt helt ny-
ligen hade vi mycket stark frost, så att
Riddarholmsgården om morgonen befanns
hafva lagt sig, gatorna voro hårdt till-
frusna och torrare än de varit på länge,
och litet hvar sade: „nu kommer änd-
ligen vintern“; men samma morgon stod
i „Dagens Nyheter“ — som aldrig ljur-
ger — att läsa, att väderleken fortfa-
rande var „mycket blid“, och att Arse-
nalgatan var så uppblott af regn, så
smutset och oländig, att man knappt
kunde gå den vägen fram.
S. N. Ja, jag läste den der notisen
med fetstilsrubrik och skrättade rätt godt.
Men berättas något om riksdagen?
K. N. Derom är ej stort att säga.
Adelen, som under representationsför-
slagens behandling räkade 700 represen-
tationer, har smutt ihop till utmötet 100.
Vid voteringar varierar däromot denna
siffra betydligt. I förändringslägen, då
lokaliteterna behöfva motioner sina län-
nor, kan man ofta vid en voterings räkna
30 mot 20, men i allmogens, frän hvil-
ken bevisande „de sjelkriteria“ hindras
af exempel, bader och speltrekter, räknar
man ofta endast 10 mot 11. Ja, rik-
sriksdagen i förra riksdagen är så stor

vid diskuterande af landets allmänna
frågor, att första punkten i ett befin-
kande, som är af föga vigt, efter vote-
ring kan gå igenom med 70 röster mot
20, men andra punkten i samma betän-
kande, som är mycket vigtig, deremot
afslås med 7 röster mot 8. Du finner
häraf, kära Nisse, hur illa du gjort, som
plöjligt, att adelen ej representerar en
„nödvändighet och nyttan af adelns
sjelkriteria riksdagskall“.
S. N. Ja, jag är — som du nog kan
förstå — ytterligt ledsen öfver att jag
låt förläsa mig af demagoger, „barrikad-
guskar“ samt andra folkförledare och
förvillare, att prata för representations-
reformen. Men hur är det med borgar-
ståndet?
K. N. Jo, de välloffige visade här-
om dagen, „huru det i stort går till att
sila mjöl och svälja kaneler“. Solan
andra och tredje huvudfrågan gällt igenom
som en dans, kom ett uttalande, rörande
Rikets Ständers Revisörers utmärkingar,
och så uppstod en het debatt om
höfrätsledamotorns stolar. Som du vet,
är dessa herrars ombuden mycket be-
tygsamma af sig, och för deras räkning
hade inköpte västtappade och präktiga
fåtöljer, som kostade 50 riksdaler stycket.
Rikets Ständers Revisorer, som vanligen
endast revideras emskaner, Tumba-mid-
dagar o. s. v. hade strängeligen grovskat
stolar, och Statsrådet hade på grund
af denna grovskning fönnit skäligt före-
slå, att Rikets Ständer „underdignast“
skulle anhålla, att K. M. „räcktes i så

der“ anbefalla vederbörande att med *ca-*
pressionellen iakttaga nödig sparsamhet.“
Och om förhållande stolar uppstod, så
du tro, en het debatt och votering,
men till sist lät man, som vanligt, „alla
vara jemnat“, och anmärkingarna föll falla.
Denna stoffrika skulle sannolikt med mera
förstånd och sakkännedom förts af min-
kare och tapeterrare, än af de välloffige,
hvilka endast firat sig på att „hyvel-
spånarna på dialekternas bakgator“, som
gubben Osterberg i Upsala sade i ver-
lden.
S. N. Än de högvärdige då?
K. N. Hos dem förlös härnäst dagen
en häftig debatt om dans-år. K. M.
hade i propositionen till Rikets Ständer
hemställt, att Kronan, som sger rätt till
dylika år, skulle afstå ett sådant år
biträdsmanen Säf, hvilka som Kronan
hade haft, att af ett annat dylikt
år efter en allierare i Dala stora och
fästigt pastorat skulle bildas en fond,
för att bekosta fattiga barns inom näm-
da församling skolgång, samt att ett dy-
likt år efter enkan Marscher skulle an-
vändas till en i Söderlöpje stad inrättad
flickskola o. s. v.
S. N. Men dessa barnberietighetsverk
biföllo väl af de högvärdige?
K. N. Äh, kan du tro prosterna om
något så illa! Nej, du skulle hörd, hvil-
ka långa tal de förelö om principen för
dans-år och farao af att behöfva en
erikvärdig väg genom att afvisas från
den principen. De högvärdige afslögo
efter en liflig debatt och flitig votering
alla dylika principdylika förtärg, och i
afseende på den der fondens bildande
för fattiga barns skolgång inom Dala
pastorat, motiverade den godmodiga biskop

Anjon sitt afslag dermed, "att det icke blifvit visadt, att några fattiga skolbari finnas i det pastoratet!"

S. N. Ah, hvilken hederspascha, hvilken förnuttig biskop och folkupplysnings vän!! Det måste glädja englarne i himmelen, att "Vår Herre" är så väl representerad i det högvördiga ståndet!

R. N. Fy — n!
S. N. Svär inte karl i ett så högtidligt ögonblick! Men hur gick det med frågan om normmäns och danskars samt andra utlänningars "rätt att i Sverige idka handel, handverk och andra yrken?"

R. N. Naturligtvis antogs detta förnuttiga förslag af de båda folkvalda stånden, men lika naturligt var det också, att frågan i sina viktigaste delar skulle falla hos adeln och presterskapet. Sådana der quasi-chinesiska gubbar, som grofvarne Mörner och Liljencrantz, friherre Rudolf Coderström, gemenskapen benämnd "riddarhusets förlande tekanna", lilla Notenius m. fl., kunna naturligtvis i sina hjerner icke inrymma en verkligt liberal idé blandt allt det konservativa skräp, de der samlat under en lång erfarenhet. Om de finge hållas, skulle de isolera Sverige från hela världen genom en skyhögt kinesisk mur och lyckliggöras oss med en yttre och inre politik å la Chinois.

R. N. Men de högvördiga du?
S. N. Åh min vän, de äro med få undantag sedan lång tid tillbaka fullkomligt naturaliserade porslingsgubbar från det himmelska riket, solens bröder och månans kusiner!

S. N. Ja, säg mig du, hvarför du tror, att prester svarta gråter bära!
R. N. Det är helt enkelt, kära bror: För harmonin med deras lära.

Extra-ordinariens klagan.

Ack, hvad vårt lif är eländigt,
Bara för kvinnornas lärda mani!
De ha mera geni,
De bli bättre än vi,
Och en syssla de få så behändigt.

Riksdan vår utsigt förbistrar —
Den som nu sprattlar med afbrutna ben:
Ridderstad och Svensén
Uti utskottet re'n
Lyckats kvinnorna få till magistrar!

Tänk, hvad det sedan skall blifva,
När professorer i kjortlar vi få!
(Ty derhän lär det gå)...
Det blir värre ändå
Ån det öde, jag vill dig beskrifva.

På Telegrafan jag tänkte,
Sökte i Thorshälla bli assistent;
Jo, visst var det bevändt!
En mamsell hade ränt
Dit till sta'n; — henne platsen de skänkte!

Åter jag "kura" behöfde,
Sprang som en hund uti Posten, min bror;
För att få ett "contor"
Slet jag ut två par skor,
Men åt famnorna gick det med Sköfde.

Efter annonser jag gnodde
(Bokföring, renskrift, lektioner i språk)...
Hvilket spring, hvilket bråk,
För att få sådant tråk!
Men jag slapp... ty det gick, som jag trodde.

Skickelig jag är i musiken,
Tänkte få pris, skref en Trio i G;
Men hur gick det? — Låt se!
Jo, Elfrida Andréé,
Hon, en qvinn, slog hufvet på spiken!

Se'n klef jag opp på pegasen,
Satt der förnöjd, fast med krokiga ben,
Men högg yxan i steu,
Ty Octavia Carln
Red omkull mig, men ändå — loss basen!

Ty jag mig gifter med Rosa,
Som uti Trosa är postmästare:
Då blir slut med allt ve,
Jag mig bergad får se
Och blir... postmästarinna i Trosa.
Nasus.

De siste af sin ätt.

(Utdrag ur ett bref från Malmö.)

— — — På tal om brandakter, så står Malmö, ehuru rikets fjerde stad, i det fallet bra mycket efter sin tid. Här ser man om nättarna dessa "ordningens vidmakthållare" vaulligtvis sofvande, och, när det inte är fallet, utropande tiden, så det skräller i knutarne. Det vill säga: det är inte så noga, om de taga miste på en eller två timmar, bara de skriva; ty ofta, sedan de sofvit öfver ett par timmar, rusa de upp yrvakna och ropa ogeneradt hvilken timma de först få tag uti. De se också rätt kostliga ut, der de sitta vid knutarne i sina gammaldoga kappor, med den för så mycket fruktade saxen, som numera naturligtvis endast begagnas för det att nattsvärmarne skola ha något att drifva med.

Herr Friek. Har du i "Dagligt Allehanda" för i tisdags läst "kartvännens" förkastelsesdom öfver den oexaminerade personalen vid ekonomiska kartverket?

Herr Snobb. Ja, mon frère. Våra journaler criticera alla regeringens moderna organisationer. I detta casus har dock den der monsieur "kartvännen", som han behagat titulera sig, gjort en erreur, ty hela denna corps är ju inregistrerad i statskalendern och måste par consequence vara examinerad, liksom alla statens fonctionnaires publics utan något enda undantag.

Herr Friek. Ja, mon de äro ju upptagna såsom extra-ordinarie?

Herr Snobb. Din naivitet, mon frère, måste vara mycket grandios eller också låtsas du ignorera, att hela detta verk ej är ordinarie, utan extra ordinarie eller ett experimentellt, provisoriiskt tillfällighetsverk. Öfver kunna inga extra ordinarie finnas, när det ej kan finnas ordinarie.

Herr Friek. Bäste bror! jag har statskalendern och "Dagligt Allehanda" i fickan. Se sjelf och dom!

Herr Snobb. Parbleu! Du har rätt. Vetenskaps-Akademien måtte för andra gången varit exponerad för den jovialiske ralleuren, som i fjol badinerade med den och crackade på kartverket en "styrelse", utan att det hade något att styra; och, nu måtte det ej kunna "styra" sig sjelf, eftersom "styrelsen" blifvit borttagen.

Herr Friek. Detta är ej för skämt — jag skulle för ordlekens skull vilja säga o för skämt, om det ej blifve mig lagdt till last såsom allvar. Jag är sjelf examinerad och extra ordinarie i sex embetsverk, men står ej i statskalendern upptagen till något enda af dem. Ekonomiska kartverket har deremot jemnt ett dussin extra, antingen för att dermed visa, att endast dussin-arbete der förrättas, såsom "Dagligt Allehanda" antyder, eller ock för att visa, att den oexaminerade personalen är af det slags folk, hvaraf man får tretton på dussin.

Herr Snobb. Inga personligheter, min charmant bror! Inga sotsfiser! Såsom fonctionnaire public måste du visa mer discretion i dina expressioner, ty du vinner aldrig någon befordran, om du blamerar eller ridiculiserar vederbörande. Ser du inte att de der fula Spurlingarna Kretus och Pletus stå och lyssna på oss?

Herr Friek. Fy tusan! Nu bli vi väl afritade i Nisse och få Justitie-Ombudsmannen på halsen, såvida han ej tar sig en middagslur.

Kretus. Såna erkebofvar! Hörde Du inte, att han kallar' oss för spårhundarna Kretus och Pletus?

Pletus. Jo jo men! Dom å fälle rädda att det ska' oss katt, när dom tänker bringa justitie-kanslern om halsen, medan han sofver middag. Såna lönnmördare!

Kretus. Men hvad tusan mente dom med den der bladmasken i ridkyln?

Pletus. Jo, det var visst den der styrelsen, som det stod i "Dagligt Allehanda" om och som Puffen och Nisse tog bort i fjol.

Kretus. Åh nej! Di talte ju om statskalendern, som Vetenskaps-Akademien gånade i en ridkyll, för di va' rädda att få plikta för di har tryckt den raande.

Pletus. Der ha vi ägget! Di å rädda för tryckfriheten, ser Du, och derfor vill di göra

